

[Erik Eriksen.]

lem hr. A. C. Normann for nogle dage siden gav udtryk for, at der måske trods alt skulle være mulighed for dansk repræsentation i forbundsdagen. Jeg vil henstille til den høje regering, hvis der fra sydslesvigsk side udtales ønske herom, at undersøge mulighederne i så henseende. Og må jeg så blot tilføje, at på grundlag af de kommentarer, der fra Sydslesvig er fremsat i anledning af valget, er vi vel mange, der har hæftet os ved spørgsmålet om opholds- eller arbejdstilladelse for unge sydslesvigere her i landet. Set med sydslesvigske øjne er der næppe tvivl om, at vi må være mere liberale på dette område.

Jeg skal dernæst knytte nogle bemærkninger til programerklæringens afsnit om den økonomiske stilling herhjemme. Det gælder om disse afsnit, ligesom det gjaldt om regeringens tiltrædelseserklæring, at de er mere nøgterne, end vi nogen sinde har set det i socialdemokratiske regeringsudtalelser. Har de to små regeringspartier ikke fået andet ud af regeringssamarbejdet — og det kan næppe blive til så meget andet — må det erkendes, at de på dette område har fået omstemt den socialdemokratiske harpe.

For mig at se er det afgørende træk i den internationale økonomi begrænsningen af aktiviteten. Det gælder i Nordamerika, det gælder i næsten alle vesteuropæiske lande. Ingen kan være i tvivl om, at regeringerne både i USA og i Storbritannien nu har erklæret inflationen krig. Vesttyskland har i den sidste halve snes år bekæmpet den med held, og mange mindre lande har i det sidste år fulgt trop. Spørgsmålet er da, om vi nu også bekæmper den omkostningsinflation, der gennem år har redet Danmark som en mare. Dernæst må man lægge vægt på det stadige fald i råvarepriserne. Disse ligger nu næsten alle lavere, end de har gjort de sidste 3-4 år. Jeg tror ikke, dette prisfald kan undgå at få uheldige virkninger for de råvareproducerende landes muligheder for import — sådan må jeg nu bedømme det.

Den tredje hovedfaktor er efter min

mening de faldende priser på landbrugsvarer — det er et forhold, der også er meget alvorligt for landbruget selv — og endelig bør man hæfte sig ved det bratte fald i skibraterne. Der kan naturligvis fremdrages mange andre og betydningsfulde træk i den økonomiske udvikling, men jeg tror, at de fire, jeg her har nævnt, har den største umiddelbare betydning for vurderingen af vor økonomiske politik.

Som en lille sidebemærkning anføres det i regeringens redegørelse, at de forsyningsvanskeligheder, Suezkrisen medførte, blev af forbigående karakter. Ak ja, det er altså alt, hvad der er blevet tilbage af den hårrejsende valgkamp, som den højtærede statsminister førte på dette punkt. Skulle man tro ham under valgkampen, havde Suezkrisen kostet Danmark en kvart milliard kroner i fremmed valuta. I dag er der ingen tvivl om, at det i værste fald drejede sig om et langt mindre tab, og der er endda sagkyndige, som mener, at takket være stigningen i skibraterne dengang havde vi i valutamæssig henseende nettooverskud. Men det var som sagt en lille sidebemærkning.

Udviklingen på verdensmarkedet har allerede ramt Danmark føleligt. Trods stigende landbrugsproduktion har vi hverken i valutarisk henseende eller for den enkelte landmand fået større indtægter på denne konto, og der er vist almindelig enighed om, at vi ikke i en overskuelig fremtid kan regne med større stigninger i landbrugspriserne. Vi kan derfor ikke regne med gennem landbrugseksporten at få noget større bidrag til bedring af valutastillingen.

Samtidig er stigningen i industrieksporten ikke så stor som tidligere, og mulighederne for at øge denne eksport er ikke så store, som de var i f. eks. perioden 1950-52. Dengang kunne man ved en begrænsning i den hjemlige købekraft øge eksporten ganske væsentligt, for dengang var der meget stor efterspørgsel efter industrivarer. I den øjeblikkelige situation er der så stor kon-